

Peter Weiss och Gunilla Palmstierna

Rapport om Förenta Staternas förstärkta angrepp mot Nordvietnam efter den 31 mars 1968

Första upplagan Juli 1968.(Cavfors förlag)

Rapport om angreppen mot Demokratiska Republiken Vietnam utförda av Förenta Staternas flygvapen och flotta efter president L B Johnsons deklARATION om begränsad bombning den 31 mars 1968

Vi besökte DRV från den 14 maj till den 21 juni 1968 och hade därvid tillfälle att från ansvarigt håll få utförliga rapporter om läget i de angripna provinserna.

På våra resor genom DRV kunde vi själva övertyga oss om sanningshalten i uttalanden från de nordvietnamesiska undersökningskommissionerna. Genom tillgång till dokument fick vi en inblick i angreppens detaljer. Vi hade dessutom tillfälle att fråga ut och tala med vittnen.

När president Johnson tillkännagav "begränsad bombning" underströk han samtidigt sin fredsvilja.

Den "begränsade bombningen" har i själva verket medfört en ytterligare eskalering med de stridsmedel USA:s krigsmakt förfogar över. Angreppen som nu genomförs mot provinserna Nghe An, Ha Tinh och Quang Binh samt området Vinh Linh vid den 17:e breddgraden, överträffar i intensitet och med avseende på bombmängd angreppen mot hela DRV före den 31 mars 1968. Angreppen såväl mot civila mål som mot försörjningsanläggningar i dessa provinser har utpräglad förintelsekaraktär.

Vår rapport omfattar:

1. Inledning.....	1
2. Angreppen mot ön Bach Long Vi	4
3. Angreppen mot området Vinh Linh	5
4. Angreppet mot provinsen Quang Binh.....	7
5. Angreppen mot provinsen Ha Tinh	11
6. Angreppen mot provinsen Nghe An.....	13
7. Kompletterande uppgifter till rapporten.....	18
8. Sammanfattning	19

1. Inledning

Jämförelse mellan bombningen mot hela DRV från 1 januari till 31 mars 1968 och den "begränsade bombningen" under april—maj 1968:

Januari 1968	över 2 500 flygangrepp mot 19 provinser och 4 städer
Februari 1968	över 1 800 flygangrepp mot 21 provinser och 5 städer
Mars 1968	över 2 500 flygangrepp mot 21 provinser och 5 städer
April 1968	över 3 500 flyganfall koncentrerade mot 4 provinser från provinsen Than Hoa vid 20:e breddgraden till Vinh Linh vid 17:e breddgraden.
Maj 1968	över 4 700 flyganfall koncentrerade mot tre provinser från provinsen Nghe An vid 19:e breddgraden till Vinh Linh vid 17:e breddgraden.

Den dåliga väderleken och FNL:s offensiv i Sydvietnam förklarar minskningen av anfällen under februari.

Provinsen Than Hoa angreps inte under maj.

Under januari 1968 utsattes 23 orter och staden Ho Xa i Vinh Linh-området för sammanlagt 1 600 anfall. Strategiska bombplan av typ B 52 angrep byarna Vinh Nam, Vinh Truong och Vinh Thuy under 14 dagar. 38 000 bomber fälldes under de 10 anfallsvågor som genomfördes. Från det långskjutande artilleriet söder om den 17:e breddgraden avfyrades 1 500 salvor och från 7:e flottans fartyg 100 salvor.

I mars utsattes Vinh Linh-området för 1 300 flygangrepp varvid 30 000 bomber fälldes. Från det långskjutande artilleriet och 7:e flottan avfyrades 35 000 granater. I april 1968 förekom 1 700 flyganfall. 40 000 bomber fälldes.

I maj förekom 1 500 anfall. B 52:or genomförde 32 anfall där sammanlagt 94 flygplan ingick. 12 byar bombades och 40 000 bomber fälldes.

Angrepp mot provinsen Nghe An:

Tid	Flyganfall	Beskjutning från 7:e flottan
Januari 1968	190	40
Februari 1968	160	40
Mars 1968	över 180	c:a 20
April 1968	över 500	
Maj 1968	över 1 200	

Angrepp mot provinsen Ha Tinh:

Tid	Flyganfall	Beskjutning från 7:e flottan
Januari 1968	över 230	c:a 40
Februari 1968	c:a 200	c:a 40
Mars 1968	c:a 200	c:a 20
April 1968	c:a 800	c:a 20
Maj 1968	över 800	c:a 20

Angrepp mot provinsen Quang Binh:

Tid	Flyganfall	Beskjutning från 7:e flottan
Januari 1968	över 400	c:a 30
Februari 1968	över 350	c:a 30
Mars 1968	över 450	c:a 30
April 1968	c:a 700	Över 60
Maj 1968	Över 1 200	c:a 20

Under 1967 och det första kvartalet 1968 utfördes i medeltal 75 angrepp per dygn mot DRV. I april 1968 utfördes i medeltal 115 angrepp per dygn koncentrerade till 4 provinser samt Vinh Linh-området.

I maj 1968 ökade medeltalet till 152 angrepp per dygn. Angreppen koncentrerades till 3 provinser samt Vinh Linhområdet.

Ur uppgifterna om angreppen mot provinserna, städerna och byarna kan man konstatera:

1. Ett betydligt större antal nya vapentyper har tagits i bruk. Sprängbomber av varierande storlek används liksom tidsinställda bomber, stålkulebomber med tidsinställning, luftbriserande bomber, minor, "shrikes" (mindre raket avfyrad från attackplan), större raketer, fjärrstyrda raketer och artillerigranater. Sprängbomber fälls tillsammans med fosfor- och napalmbomber, CBU-bomber¹ samt tidsinställda bomber och bomber med magnetisk- och vibrationsutlösning.

2. Koncentrerade och ständigt upprepade angrepp mot ett mål eller ett målområde med den totala förstörelsen som avsikt.

Samtliga 23 byar i Vinh Linh-området som redan tidigare varit mål för tusentals flyganfall utsattes efter den 31 mars 1968 dagligen för nya bombangrepp. Den 27 maj 1968 angreps 6 byar på nytt mer än 70 gånger. Staden Dong Hoi i Quang Binh angreps 34 gånger i april och i maj i 15 dagar i följd mer än 70 gånger. Distriktshuvudstäderna Viet Trung och Ba Dan i provinsen Quang Binh utsattes för förintelseangrepp. Samtliga städer i provinsen har utplånats. Provinshuvudstaden Vinh i Nghe- An som redan var så gott som totalförstörd angreps åter 14 gånger i april samt 40 gånger i maj. Angreppen pågick utan uppehåll i 18 dagar. Vad som fanns kvar efter de tidigare angreppen blev nu fullständigt pulveriserat. Under de första aprildagarna 1968 totalförstördes provinshuvudstaden Than Hoa i provinsen Than Hoa liksom semesterorten Sam Son. I provinsen Ha Tinh totalförstördes de 8 distrikts-huvudstäderna. De överöstes av över 1 000 sprängbomber, 650 tidsinställda bomber, 30 raketer och 20 salvor med 20 mm artillerigranater.

I den fas angreppet mot de fyra provinserna nu befinner sig, sätts i ständigt ökad utsträckning de bomber in som uteslutande är ägnade att förgöra människor och djur. Enbart i maj 1968 fälldes enligt DRV:s statistik över 1 000 CBU-bomber mot detta utsatta område, Vinh Linh ej inberäknat. I Vinh Linh-området har CBU-bomberna ej kunnat räknas.

Utöver angreppen mot städer och större orter bombades också de intilliggande byarna med den enda målsättningen att förstöra hus och hyddor, att döda civilpersoner och djur, att ödelägga åkrar och risfält. Ett exempel är byn Hung Thuy, 3 km söder om Vinh. Byn har 2 115 invånare fördelade på 287 familjer. Befolkningen i byn lever uteslutande av jordbruk. Från 1965 till och med mars 1968 angreps denna by 200 gånger med 2 654 sprängbomber, 30 tidsinställda bomber, 30 000 stålkulebomber, som tillsammans innehöll 9 000 000 stålkulor, samt 238 raketer. (Granaterna från 7:e flottan är ej inräknade.) 28 april 1968 klockan 09.15 utfördes 13 angrepp varvid de anfallande planen gjorde 160 inflygningar och fällde 100 sprängbomber, 30 tidsinställda bomber, 18 000 stålkulebomber. 46 raketer avfyrades. Utöver dödade och skadade människor resulterade anfallen i raserade bostäder, till stor del ödelagd

¹ En CBU-bomb (Cluster Bomb Unit) består av en stor kanister som fälls från flygplan, vanligen från stor höjd. Bomben kan också skjutas från artilleri, och har då en projektils form.

CBU-bomben innehåller upp till 640 apelsinstora stålkulebomber. När CBU-bomben öppnas, vilket vanligen sker på några hundra meters höjd, sprids stålkulebomberna över ett större markområde. Varje stålkulebomb innehåller upp till 360 små stålkulor med 5 mm diameter. Stålkulebomberna exploderar när de träffar marken varvid stålkulorna sprids med stor kraft. Kulorna skadar endast människor och djur. Emellertid förorsakar de mycket allvarliga skador på dem som träffas. Kulorna är svåra att avlägsna vid operation. En ny typ av kulbomb innehåller kulor av hårdplast. Dessa kulor kan ej lokaliseras med röntgen vilket ytterligare försvårar kirurgiska ingrepp.

skörd och ett stort antal dödade oxar och bufflar.

Luftbriserande sprängbomber och splitterbomber som används i allt större utsträckning har ett tunt bombhölje. Mot kraftigare byggnader är de verkningslösa. Deras förstörelseverkan är begränsad till tunna tegelväggar och hyddor. Dessa bomber är enbart avsedda att skada civilbefolkning.

Fosfor- och napalmbomber används mot tätbefolkade områden såsom staden Dong Hoi i provinsen Quang Binh. Över de skördemogna risfälten fälls napalm och fosfor i stor utsträckning. I Vinh Linh har framför allt fosforbomber använts. Angriparen utnyttjar den torra vind som under skördetiden blåser från Laos in över de sydliga provinserna i DRV. De bränder som anläggs genom napalm- och fosforbombningen får härigenom stor spridning.

Jordbruksarealerna är till stor del täckta av bombkratrar. Metallsplittret i jorden omöjliggör jordbruket för årtal framåt. Utöver utplåningsförsök mot människor och djur förintas även växtligheten.

Människor dödas och skadas svårt i stor utsträckning av de allt mer använda tidsinställda bomberna, minorna, magnet- och vibrationsbomberna. Enbart i maj 1968 fälldes över 8 000 sådana bomber mot byar, åkrar, vägar, risfält och skyddsvallar. Den senaste typen av vibrationsbomb har en mycket känslig mekanism som utlöser bombens sprängladdning vid små vibrationer. Den exploderar t ex när en bonde arbetar med sin hacka i närheten av den plats där bomben fallit eller när någon passerar på cykel. Minorna som fälls i flod- eller kanalmynningar, vid färjeställen eller båtbygggar samt i fiskrika vatten reagerar redan på årslag. Minorna vid kusten och i de talrika större floderna uppskattas till tusentals.

Utöver städer, orter, byar, gator, vägar och fält angrips också alla byggnader för sociala, kulturella och religiösa ändamål. Dessutom bombas skyddsvallar, bevakningsanläggningar och dammar. I motsats till vad som försäkrats av Averell Harriman, talesman för USA:s Paris-delegation, att inga civila mål angrips fortsatte och förstärktes bombningen under månaderna april, maj och juni 1968 mot skyddsvallar, dammar, kyrkor, skolor, sjukhus, jordbrukskooperativ etc.

Vårt material innehåller rapporter om angrepp i stor skala mot skolor, sjukhus, kommunalhus, kyrkor, pagoder, kooperativ, bevakningsanläggningar, pumpstationer och slussar etc.

Utöver flyngrepp och beskjutningar från amerikanskt artilleri söder om 17:e breddgraden deltar USA:s 7:e flotta i beskjutning av de sydliga provinserna i DRV. I slutet av maj 1968 förstärktes flottan med slagskeppet New Jersey som är bestyckat med 46 cm pjäser. Dessutom tillkom hangarfartyget US America på 71 600 ton med 100 flygplan ombord (hangarfartygen Constellation och Enterprise har 60 respektive 50 flygplan). Sedan februari 1968 deltar även den australiska jagaren Perth, ett snabbmanövrerbart fartyg med stark bestyckning som används för kustbeskjutning och anfall mot fiskebåtar.

Vid beskjutning av kusten kommer krigsfartygen, framför allt jagarna, innanför DRV:s territoriella vattengräns. För att ytterligare försvåra fisket begås ofta övergrepp mot fiskare. I april 1968 överfölls och bortfördes t ex fiskare från Than Hoa och Nghe An. I maj 1968 bortfördes på liknande sätt fiskare från Than Hoa, Nghe An och Ha Tinh.

Utöver de områden som ligger söder om 20:e breddgraden angreps efter 31 mars 1968 ett tätbefolkat område i provinsen Lai Chao som ligger 300 km nord-väst om Hanoi. Angreppet utfördes den 4 april 1968. 20 bomber fälldes. Den 25 april 1968 angreps ön Bach Long Vii Tonkinbukten. Denna ö hör till Haiphongs förvaltningsområde. Den 1 och 5 maj anfölls ön åter. Svåra anfall utfördes mot tätbebyggda områden.

Amerikanska rekognoseringsflygningar över provinser, städer och industriområden i DRV norr om 20:e breddgraden fortsätter utan minskning. Provinserna Cao Bang och Ha Giang

intill kinesiska gränsen är de enda provinser över vilka överflygningar ej förekommit.

Norr om den 20:e breddgraden har följande rekognoseringsflygningar utförts:

Under april 1968 utfördes rekognoseringsflygningar under 20 dagar.

Under maj 1968 utfördes rekognoseringsflygningar under 30 dagar, därav 20 överflygningar av Hanoi. Den 5, 7 och 8 maj skedde 2 överflygningar per dag av Hanoi. För det mesta rör det sig om obemannade fjärrstyrda flygplan.

2. Angreppen mot ön Bach Long Vi 130 km sydost om Hanoi

- A. Allmän översikt av läget på ön
- B. Angreppen fram till den 31 mars 1968
- C. Angreppen efter den 31 mars 1968
- D. Befolkningens nuvarande levnadsförhållanden

Rapportens data delgavs oss av en ansvarig medlem av folkmilisen på Bach Long Vi.

A. Allmän översikt av läget på ön

Ön Bach Long Vi ligger i Tonkinbukten och hör till staden Haiphongs ytterskärgård. Den är belägen på 20° 8' nordlig bredd. Ön är 3 kvadratkilometer och har 300 invånare. Befolkningen lever av fiske och odling av havsgurkor, ris och andra jordbruksprodukter. Boskapsuppfödning förekommer också. På ön finns en meteorologisk station med väderlekstjänst för fiskare och fastlandsbefolkning. Bach Long Vi har ett koncentrerat bostadsområde med de nödvändiga sociala och kulturella institutionerna. Ön är självförsörjande. Produktionen sker på kooperativ basis.

Bach Long Vi är en av de yttersta, längst åt öster belägna öarna i skärgården utanför Haiphong. Ön begagnas på grund av sitt läge som övningsfält av USA:s flyg och 7:e flotta. Innan planen återvänder till hangarfartygen faller de sin överblivna bomblast över ön.

Befolkningens ekonomi och kulturliv hade höjts avsevärt fram till augusti 1964 när de stora angreppen började. Nu har bostäder, skolan, sjukstugan, församlingssalen, affärer, den meteorologiska stationen och hamnen totalförstörts. Risfält, åkrar och trädgårdar har ödelagts. Husdjursbeståndet har reducerats avsevärt. Fiskebåtarna är till största delen sänkta.

Trots bombningarna fortsätter befolkningen att arbeta och leva vidare. Barn och åldringar har evakuerats. Den kvarvarande befolkningen bor i hålor och grottor. Mellan och i bombkratrarna odlar befolkningen fortfarande ris. Trots de försvårade produktionsförhållandena bedrivs fortfarande fiske och odling av havsgurkor.

B. Angreppen fram till den 31 mars 1968

Den 26 och 29 mars 1965 angreps ön av 40 flygplan med tunga bomber samt CBU-bomber. Det var det första förintelseangreppet. Det skedde mitt på dagen. Barnen var i skolan, bönderna på fälten och fiskarna på havet. Bland offren för det första anfallet var öns lärarinna och föreståndarinnan för sjukstugan.

Från och med den 26 mars bombas systematiskt allt som återuppbyggs på ön. Samtidigt som flygplan angriper beskjuts ön av krigsfartyg som kretsar runt ön inom ett avstånd av 10 kilometer.

Angreppen har ofta företagits på natten, under middagsvilan eller tidigt på morgonen då fiskebåtarna lägger ut.

C. Angreppen efter den 31 mars 1968

Den 24 april 1968 klockan 15.15 kretsade en formering av amerikanska flygplan runt ön. Ett plan av typ F4 lämnade formeringen och besköt tätbebyggda områden med 20 mm automatkanon.

Den 25 april klockan 14.05 anföll ett plan av typ F4 från nordväst. Ånyo besköts bebyggda områden.

Den 30 april 1968 klockan 18.30 flög två rekognoseringsplan över ön.

Den 1 maj klockan 14.30 fällde två F4-plan 7 bomber mot öns tätast befolkade områden samt 8 bomber mot den norra kusten där fiskehamnen ligger. Bomberna var på mellan 250 och 400 kilo.

Den 4 maj besköt ett F4-plan åter ön med 20 mm automatkanoner.

Sedan början av maj 1968 har rekognoseringsflygningarna över ön ökat. Dagligen har minst 20 överflygningar förekommit. Mycket ofta flyger rekognoseringsplanen över ön på väg tillbaka från fastlandet. Samtidigt kretsar de ofta ett antal varv över ön.

Från mars 1965 till 4 maj 1968 har ön Bach Long Vi angripits med:

588 bomber på mellan 200 och 900 kilo
95 fjärrstyrda raketer
964 raketer (75 till 127 mm)
samt CBU-bomber och tidsinställda bomber.

Sammanlagt har ön angripits 193 gånger. De talrika angreppen med fartygsartilleri, i så stort antal att befolkningen förlorat räkningen, är inte medräknade.

D. Befolkningens nuvarande levnadsförhållanden

Trots att alla bostäder är utplånade och trots de försvårade livsvillkoren har befolkningen stannat kvar på ön. Öns invånare anser sig som fastlandets förpost. De har fullföljt produktionsplanen för ön. En medicinsk hjälpstation har inrättats under jord. Även fortbildningskurser upprätthålls i underjordiska skyddsrum. Såsom de flesta kooperativ i DRV har även Bach Long Vi sin egen amatöresemble som spelar teater och komponerar sånger.

3. Angreppen mot området Vinh Linh

- A. Allmän översikt av läget i området.
- B. Angrepp efter den 31 mars 1968.
- C. Befolkningens nuvarande levnadsförhållanden.

Data om angreppen mot DRV insamlas och sammanställs av Kommittén för undersökning av amerikanska krigsförbrytelser mot DRV. Data till denna rapport fick vi av kommitténs vice ordförande i Vinh Linh-området.

A. Allmän översikt av läget i området

Området Vinh Linh är den sydligaste delen av DRV. Det gränsar till demarkationslinjen vid den 17:e breddgraden. Området Vinh Linh har en yta av 800 km² och har 24 kommuner med sammanlagt 70 000 invånare. Distriktet Vinh Giang i Vinh Linh-området täcker en yta av 250 km². Detta distrikt är det tätast befolkade området i hela DRV med ända upp till 600 invånare per km². Efter de häftiga angreppen under 1967 och bomboffensiven de 3 första månaderna 1968 återstår i de 24 kommunerna endast två byar som inte är fullständigt utplånade. Kuststaden Ho Xa existerar inte längre. Alla byggnader i området, skolor, sjukhus, semesterhem, barnträdgårdar, spädbarnshem, kyrkor, pagoder, etc har förintats. Traktorer kan inte längre användas i jordbruksarbetet eftersom åkrarna är helt täckta av bombkratrar. Från floden Ben Hai, som utgör gräns mot Sydvietnam, och 5 km norr ut finns ingen växtlighet kvar. Området

kallas den vita zonen.

Efter 1954 utvecklades Vinh Linh-området snabbare än övriga områden i DRV. Avsikten var att området skulle byggas upp till ett socialistiskt mönsterområde. Den bördiga jorden möjliggjorde mycket hög jordbruksproduktion. Gummi-, peppar- och teplantager anlades. Fisket utvecklades. Talrika dammar, pumpstationer och skyddsvallar konstruerades. I dag är samtliga försörjningsanläggningar förstörda. Av de 700 fiskebåtarna återstår endast ett fåtal.

B. Angreppen efter den 31 mars 1968

Vattenreservoaren Lang Nga, som rymde 5 miljoner m³ vatten avsett för bevattning av fyra kommuner, är totalförstörd.

I maj 1968 la 62 B 52:or ut bombmattor under 32 anfallsvågor mot byarna Vinh Truong, Vinh Quang, Vinh Son, Vinh Thach, Vinh Tan, Vinh Hoa, Vinh Hien, Vinh Moc samt Vinh Lam. Över 1000 ton bomber fälldes. Vid det koncentrerade anfallet mot detta begränsade område deltog i stor utsträckning även artilleriet söder om den 17:e breddgraden samt 7:e flottans fartygsartilleri.

Efter den 31 mars 1968 övergick anfallen, som tidigare hade riktats mot bestämda mål, till ett massivt angrepp mot området som helhet.

Vid anfallen mot området används sprängbomber av varierande storlek, napalmbomber, CBU-bomber, splitterbomber, tidsinställda bomber, bomber med fördröjd utlösning som detonerar på ner till 7 meters djup under markytan. Angreppsmetoderna skiftar. I en första anfallsvåg fälls ofta stålkulebomber och i en andra sprängbomber. Varje B 52:a kan medföra en last av 30 ton bomber. I genomsnitt ingår 3 flygplan i varje formering. Med 1 till 10 minuters mellanrum avlöser de olika formeringarna varandra. I allmänhet följer tre angrepp tätt på varandra. Varje formering gör 8 till 10 inflygningar. Vid anfall överraskas ofta befolkningen av den första anfallsvågen. Människor som flyr från fälten till skyddsrummen angrips då med stålkulebomber. I den andra anfallsvågen fälls sprängbomber mot skyddsrum, källare och underjordiska bostäder. En annan anfallsmetod består av att planen i den första anfallsvågen faller napalmbomber. De människor som då flyr från bostäder angrips av den andra anfallsvågen när stålkulebomber och sprängbomber fälls.

Splinterbomberna som används vid anfallen exploderar 10-15 meter över markytan. Splittret sprids över ett 300 meter stort område. Den bomb med fördröjd utlösning för detonation under markytan som satts in sedan mars exploderar 7-8 meter under marken. Vid sprängningen uppstår mycket starka skakningar i jorden varvid underjordiska sjukhus, bostäder och skyddsrum rasar samman.

De bomber flygplanen medför är vanligen på 300, 500 eller 1000 kg. Fartygsartilleriet skjuter granater om upp till 203 mm och det landbaserade artilleriet granater om upp till 175 mm.

I april 1968 bombades 250 km² av det tätast befolkade området i Vinh Linh. 639 mål angreps av 1 740 flygplan. Från 7:e flottan utfördes 2 198 beskjutningar varvid 36 239 granater avlossades. Artilleriet söder om 17:e breddgraden besköt Vinh Linh 280 gånger i april med sammanlagt 2 931 granater. Antalet stålkulebomber och raketer som skjutits mot området kan ej längre räknas.

Från den 1 maj till den 29 maj minskade antalet anfall något men i stället ökades intensiteten i de anfall som företogs avsevärt. Den 8, 9, 10, 22, 25, och 27 maj angrep 32 formeringar om sammanlagt 96 B 52:or Vinh Linh. 40 000 bomber fälldes.

Den amerikanska militärledningen använder för närvarande en taktik där olika angreppsvapen växlar. På ett flygangrepp följer artilleribeskjutning från området söder om gränsen och därefter beskjutning från havet. Oupphörligt utsätts området för något av angreppsvapnen. Angriper B 52:orna en ort så ligger andra delar samtidigt under artillerield eller beskjuts med

raketer, allt i ett ständigt växelspel. Inte sällan väljer flygplan som fungerar både som rekognoseringsplan och bombare sina egna mål. Piloterna beskjuter allt som rör sig. Bönderna blir angripna på fälten. Även bufflar och oxar betraktas som mål.

över floderna Ben Hai och Sa Lung har minor fällts. Tidsinställda bomber har fällts längs flodstränderna.

Från fartygsartilleriet avlossades i maj 1968 36 478 granater. Från det landbaserade artilleriet avlossades 19 380 granater.

Utöver de militära angreppen förekommer psykologisk krigföring som intensifierats under 1967 och första kvartalet 1968. Under 1967 kastades 1 200 transistorradioapparater ner över Vinh Linh. Under första kvartalet 1968 kastades 830 apparater ner. Apparaternas enda kanal var inställd på radiostationen i Saigon. Dessutom släpps flygblad i stora mängder ner.

Texterna innehåller:

1. Hot om hårdare krigföring.
2. Antisocialistisk propaganda.

C. Befolkningens nuvarande levnadsförhållanden

Det dagliga livet för den arbetande befolkningen i Vinh Linh präglas helt av skyddsansträngningar och försvarskamp. När attackplanen som förs fram med överljudshastighet närmar sig ett mål hör inte personer vid målet planet under inflygningen. När bomberna eller raketerna exploderar är planet förbi. Befolkningen lever ständigt under hotet från dessa överraskande anfall. Områdets 70 000 invånare, arbetare och bönder, bär ständigt med sig sina gevär. De utför "fronttjänst". De är inte enbart förberedda på att skjuta mot flygplan utan de är också beredda att avvärja en eventuell invasion. Patrullbåtar utför ofta spionage längs kusten. Fiskare har bortförts och utsatts för förhör. Befolkningen upplever ständigt invasionshotet, ett hot som ytterligare förstärks när t ex kustbyn Vinh Quang som är 1 km² stor, under fem dagar utsattes för angrepp med 4 000 bomber samtidigt som byn artilleribesköts.

Befolkningen som fortsätter att arbeta i detta område har förlorat sina bostäder och personliga ägodelar. De planterar och skördar sitt ris mellan och i bombkratrarna. I de vattenfyllda bombkratrarna odlar befolkningen fisk. Man sover, äter och lever djupt under markytan. Djupt nergrävda befinner sig också sjukhus, skolor, församlingsrum etc. Här genomför befolkningen sina fortbildningskurser. Reguljär skolundervisning förekommer inte som i övriga DRV men var och en ger undervisning på de områden där han eller hon har speciella färdigheter. Ungdomar som på dagarna är pionjärer och lagar vägar och skyfflar igen bombkratrar bildar musik- och dansgrupper som uppträder på kvällarna. Ambulerande kulturensembler uppträder med teaterföreställningar och poesiuppläsningar. Den kulturella verksamheten uppmuntras och vidareutvecklas ständigt av partiledningen. Mottot för motståndskampen lyder i år: Sången skall överrösta bombernas dån.

4. Angreppet mot provinsen Quang Binh

- A. Allmän översikt av läget i provinsen Quang Binh
- B. Början av förintelsekriget
- C. Angreppsmetoderna efter den 31 mars 1968
- D. Kamp, produktion och befolkningens levnadsförhållanden

Data till denna rapport fick vi av ordföranden i undersökningskommittén i Quang Binh.

A. Allmän översikt av läget i provinsen Quang Binh

Provinsen Quang Binh har 410 000 invånare. Provinsen är delad i tre delar, den 120 km långa kuststräckan, det 130 km långa bergsområdet Truong Sun intill Laosgränsen, som är

övervägande befolkat av etniska minoriteter, samt det tätt befolkade området mellan kusten och bergsområdet.

Från norr till söder genom provinsen går riksväg 1 samt en järnväg. Huvudvägar av betydelse är riksväg 5 och riksväg 12 som leder till Laos. Av de fem stora floderna är Rahn den största. Rahn är farbar långt upp i provinsen. Floden Nhat Le flyter genom det tätt befolkade området Ron i norr. Provinsens södra gräns ligger 15 km norr om demarkationslinjen vid 17:e breddgraden och kan nås av USA:s långskjutande artilleri söder om 17:e breddgraden. För övrigt ligger hela provinsen inom räckhåll för 7:e flottans artilleri.

Quang Binh är till största delen en jordbruksprovins. Utöver jordbruket finns fiske och hantverk. Under den franska kolonialtiden var Quang Binh en av de fattigaste provinserna i Vietnam. Under motståndskriget mot fransmännen var Quang Binh ett omstritt område intill de befriade provinserna Binh-Tri-Thien. Fransmännen hade anlagt en kedja av stödjepunkter längs riksväg 1. Ett flertal motståndsbyar i provinsen Quang Binh från den franska kolonialtiden är fortfarande omtalade i DRV.

Att upphäva den svåra hungersnöden var regeringens första uppgift efter befrielsen 1954. Under åren 1954-1964 höjdes levnadsstandarden avsevärt. Speciellt ökades produktionstakten starkt inom byggnadsindustrin. 30 % av alla nyuppförda bostäder var murade hus med tegeltak. Mat och kläder räckte åt alla. Barn och äldre deltog i skolundervisningen. Fortbildningskurser organiserades. Varje distrikt fick en högstadieskola, varje kommun flera mellanstadieskolor och varje by eller kooperativ flera lågstadieskolor. Samtliga skolor var murade och hade tegeltak. Överallt inrättades barnträdgårdar och spädbarnshem. Utöver det stora sjukhus som inrättades i provinsen, liksom i varje nordvietnamesisk provins, uppfördes i vart och ett av de sex distrikten ett sjukhus med 50 sängar. Varje kommun försågs med en sjukstuga med 5-10 sängar och varje kooperativ eller liten by fick en hjälpstation med förlossningsrum. Under den franska kolonialtiden fanns bara ett sjukhus i provinsen. Endast förmögna hade tillgång till en sängplats. Det fanns ett fåtal distriktskolor på lågstadienivå. Flera kommuner slog sig samman om den enda elementär-skolan i Quang Binh. 90 % av befolkningen var analfabeter. Kroniska sjukdomar och epidemier var utbredda. Antalet döda per år var större än antalet födda. 1945 dog 20 000 människor p g a svält. 50 000 personer utvandrade till Thailand. 1945 räknade provinsen endast 230 000 invånare.

Området kring floden Gian är till största delen katolskt. När fransmännen drog sig tillbaka 1954 följde 10 000 människor med söderut. Därigenom uppstod ett svårbemästrat socialt problem eftersom så gott som varje katolsk familj i Quang Binh hade någon familjemedlem som flyttat söderut och associerat sig med Diem-regimen. Sedan 1954 har Saigon-regimen ständigt skickat sabotörer till Quang Binh-provinsen. Kontrarevolutionära celler har upprättats och sabotageverksamhet bedrivits. Sedan 1960 har sabotörer ofta landsatts med fallskärm i bergsområdet. Dessa har medfört sprängämnen, radiosändare, vapen och minor. Flera hundra av dessa sabotörer har tillfångatagits. Spionaget och sabotagen bedöms som brott mot DRV:s civila lagar. ICC (Internationella kontrollkommissionen upprättad 1954) har följt ett flertal rättegångar mot tillfångatagna sabotörer.

B. Början av förintelsekriget

Den 5 augusti 1964 när USA:s angrepp mot DRV började bombades området intill floderna Gian och Ron först. Den 7 februari 1965 började de kontinuerliga angreppen mot Quang Binh. Mot staden Dong Hoi gjordes 49 inflygningar av anfallande plan. ICC:s hus träffades också av bomber. Från och med detta datum har provinsen angripits utan uppehåll. Det finns inte någon stad, kommun, by eller väg som inte angripits.

Enligt undersökningsmissionens statistik blev provinsen Quang Binh angripen 37 258 gånger från 7 februari 1965 till 30 april 1968. Den fällda bombmängden kan inte längre preciseras. I Quang Binh fanns cirka 100 000 hus. 72 679 hus hade förstörts i slutet av april 1968, därav 30

000 nybyggda tegelhus. Samtliga sjukhus, medicinska stationer, skolor, barnträdgårdar, kyrkor och pagoder har raserats. Beståndet av oxar och bufflar har decimerats i stor utsträckning.

Innan anfallen började fanns det 68 större och mindre pumpstationer. Samtliga är svårt skadade eller förstörda. De delar av skyddsvallarna mot havet som skadats mäter en längd av 72 km. Vallarna utsätts ständigt för angrepp som riktas mot de delar som redan försvagats genom tidigare anfall. Tidsinställda bomber såväl som vibrationsbomber fälls för att försvåra reparationsarbetet. Skyddsvallarna mot havet och flodernas regleringsdammar är livsviktiga för jordbruket i provinsen. Översvämning av havsvatten förstör åkerjorden och skörden. Ett av saltvatten översvämmat område kan inte brukas på minst fem år.

Genom översvämning har hundratals hektar risfält gjorts obrukbara. Årligen har tusentals skördemogna risfält och potatisåkrar förstörts. Dessutom har försörjningen drabbats genom förstörelse av mer än 3 000 fiskedjonker.

De båda städerna Donh Hoi (20 000 invånare) och Ba Don (10 000 invånare) har jämnats med marken. Omkring dessa städer finns inte längre någon växtlighet. 5 andra distriktshuvudstäder, Truong Phong, Quan Hao, Hon Lao, Huy Dat och Minh Cam med cirka 5 000 invånare vardera har också utplånats. I 11 kommuner längs kusten har 90 % av all bebyggelse förstörts. Dessa förstörda hus var till största delen sådana murade tegelhus som uppförts efter 1954. Så gott som alla byggnader längs de olika kommunikationslederna har totalförstörts. Träden längs vägarna är förkolnade.

C. Angreppsmetoderna efter den 31 mars 1968

Angreppen riktas mot befolkningen, mot deras bostäder och försörjningsanläggningar. Massangrepp utförs mot tätt befolkade områden. Flygangreppen koordineras med anfallen från 7:e flottans fartyg. Målen fastställs i förväg av rekognoseringsplan. Flygangreppen sker överraskande. B 52:or och de olika attackplanen medför ett stort antal skilda vapen, även giftiga kemikalier. Ett stort antal napalmbomber har fällts över staden Dong Hoi. Angreppen var av ren förintelsekaraktär. Under april 1968 angreps Dong Hoi 24 gånger och under maj 40 gånger inom 15 dagar.

Från havet besköts Quang Binh under 14 dagar utan uppehåll. Artillerielden riktades mot 62 orter. I maj blev 31 orter beskjutna av 7:e flottan. Över alla större floder fälldes ett så stort antal minor och bomber med vibrationsutlösning att befolkningen ej kunnat fastställa antalet.

Utmärkande för ett angrepp är att anfallsmålet angrips med stålkulebomber varefter tunga sprängbomber fälls över målet. Därefter fälls napalm och fosfor. Anfallsvåg följer anfallsvåg dygnet runt.

Byn Liem Lap i kustkommunen Ngu Thuy i distriktet Le Thuy överöstes från klockan 17.00 på eftermiddagen till klockan 06.00 följande dags förmiddag med 20 000 stålkulebomber, 350 sprängbomber, 302 fosforbomber samt otaliga raketer. Byns yta är en halv km². Byn ringades först in genom att området runt byn besköts med raketer och utsattes för stålkulebomber. Därefter bombades byn med sprängbomber varefter angreppet mot själva byn utfördes med stålkulebomber och raketer. Varje moment av anfallet pågick i 15 minuter. Av denna by återstår bara sand. Vid anfallet brändes grödan på 120 ha ner. Antalet sårade och dödade var högt. Alla bufflar, oxar och svin omkom.

Byn Thuong Luat i samma kommun bestående av 300 hus på ett område av 0,6 km² angreps utan uppehåll i 28 dagar. Här var angreppsmetoden en annan. Först fälldes sprängbomber över byn, sedan fosforbomber och därefter stålkulebomber och raketer. Genom det starka luftdraget som uppstod av elden pressades napalm ner i underjordiska skyddsrum. Det tillskyndande räddningsmanskapat som skyddade sig med våta sandsäckar överöstes med stålkulebomber.

Marknadsplatsen Cho My Trut angreps 16 gånger. Över 400 sprängbomber och talrika stålkulebomber fälldes. Affärerna, försäljningsstånden, matserveringarna och växtligheten på de intilliggande fälten totalförstördes.

I april 1968 angreps 106 av de 128 distrikten i Quang Binh. Det finns kommuner som sedan början av förintelsekriget angripits över 1 000 gånger.

Sedan krigets början har kommunen Quang Phuc, belägen på norra stranden av floden Gian, angripits över 3 000 gånger. Enbart under april 1968 förekom 100 anfall. Vissa dygn anfölls kommunen 30 gånger.

Över byn La Ha, belägen i floden Gian på en ö som är 700 meter lång och 300 meter bred, fälldes 120 bomber med vibrationsutlösning samt ett stort antal stålkulebomber och raketer. Samtliga hus förstördes.

Byn Thuan Bai i distriktet Quang Trach utsattes i april 1968 under 7 dygn i följd för förintelseangrepp.

Mönsterkooperativet Dai Phong i distriktet Le Thuy utsattes den 27 april 1968 för anfall med 10 000 stålkulebomber och 32 tunga sprängbomber. Detta kooperativ hade redan tidigare anfallits ett flertal gånger med spräng- och brandbomber.

I bergsområdet angreps 6 kommuner 30 gånger av B 52:or. Kommunen Dan Hoa som bebos av folk ur en minoritetsgrupp och kommunen Lam Hoa i distriktet Tuyen Hoa totalförstördes.

Det händer ofta att fiskare angrips av jagare eller snabbgående patrullbåtar. Fiskarnas båtar kapas och besättningarna tillfångatas och förhörs. Angriparna har ofta försökt övertala fiskare att bedriva spionage. De flesta djonker är numera beväpnade. Genom att gå till motangrepp har många djonker undgått att bli sänkta eller kapade.

Fram till slutet av april 1968 sänktes eller skadades 37 fientliga fartyg. Bland annat skadades den amerikanska kryssaren Canberra svårt. Ett kustförband ur folkmilisen sköt 3 amerikanska jagare i brand.

Fram till slutet av maj 1968 har 456 flygplan skjutits ner över provinsen Quang Binh, däribland ett plan av typ F 111 A. Bland folkmilisen finns 8 grupper sammansatta av kvinnor som skjutit ner 10 flygplan med eldhandvapen. I april 1968 sköts 29 plan ner, i maj 28 plan. Ett stort antal piloter har tillfångatagits.

D. Kamp, produktion och befolkningens levnadsförhållanden

Även under april och maj 1968 när bombanfallen mot Quang Binh nådde sin höjdpunkt kunde produktionen och transportererna upprätthållas. Från de underjordiska boplatserna till åkrar och risfält samt från by till by förflyttar sig befolkningen genom ett system av löpgravar och tunnlar. Efter att befolkningen genom USA:s angrepp förlorat sina bostäder har de bosatt sig i skyddsrum och grottor. Där lagar man mat, äter och sover. Där finns skolor och sjukstugor. Föreläsningar hålls, teater och film visas på kvällarna i dessa underjordiska hålor.

Dygnet runt arbetar pionjärer med att reparera gator, vägar och skyddsvallar. De mindre bombkratrarna på fälten fylls igen, i de större bedrivs fiskodling. På kratrarnas kanter planteras vattenspenat och meloner. Provinsen betraktas av sina invånare som en front i kriget. Att uppfylla produktionsplanerna uppfattas som fronttjänst. Trots de häftiga angreppen har befolkningens motståndsvilja stärkts och arbetskapaciteten bibehållits. Denna företeelse gäller för hela DRV.

Industri och hantverk vidareutvecklas. Efter att alla industri- och verkstadsbyggnader förstörts fortsätter verksamheten i grottor och under jorden. Det finns 38 anläggningar med moderna maskiner. Önskemål som uttalats i USA att bomba vietnamesiska folket tillbaka till stenåldern har inte uppfyllts. I alla grottor och underjordiska verkstäder arbetas med tidsenlig teknik. I

alla kommuner finns det talrika mekaniska verkstäder under jord. Över hälften av kooperativen förfogar över elektriska pumpar, fodermaskiner och riskvarnar. Tändstickor, tvål, papper och porslin framställs hel- eller halvmaskinellt. Socker och salt produceras, samt även mullbärsbrännvin för export. Bast- och bambuarbeten utförs inom hantverket. I förhållande till eskaleringen av bombanfallen har med få undantag antalet dödade varit ringa. Detta förklaras av det mycket stora antal löpgravar, skyddsrum under jord och skyddshål längs alla vägar, stigar och vallar som anlagts på ett tidigt stadium. Partiledningens ytterst väldisciplinerade kadrer har spelat en viktig roll som organisatörer. Varje kommun har en sjukstuga, varje kooperativ har en hjälpstation. Tidigare var de långa sjuktransporterna ofta en bidragande dödsorsak. Nu kan man på ort och ställe behandla de sårade. I kommunernas sjukstugor kan mindre operationer utföras.

I kommunen Bao Linh fanns 43 sårade efter ett angrepp. 40 kunde behandlas i sjukstugan. Endast 3 behövde transporteras till ett större underjordiskt distriktssjukhus.

Även under de senaste årens massiva angrepp har hälsovården hållits intakt. De underjordiska bostäderna har den nödvändiga utrustningen och sängarna har moskitnät. Provinsens egen livmedelsproduktion samt livsmedel som tillförts från andra provinser täcker behoven. Transportsystemet fungerar trots de stora svårigheterna tillfredsställande.

En del distrikt har två underjordiska högstadieskolor. Varje kommun har en mellanstadieskola under jorden och varje kooperativ en lågstadieskola inrymd i en lokal under jorden. I provinsen finns 13 000 skolrum under jord. På 3,2 invånare går en elev. I maj 1968 hade provinsen 135 920 elever, därav 28 000 i lågstadiet, 86 000 i mellanstadiet och högstadiet och 21 320 i fortbildningskurser. I Quang Binh finns 9 ambulering grupper som förevisar film och 5 kulturensembler om vardera 30 personer. Varje kommun har dessutom en sång- och danstrupp.

I de underjordiska verkstäderna och industrierna finns det duschrut för både män och kvinnor. Systemet med delade avträden som numera är genomfört över hela DRV har inte frångåtts sedan produktion och bostäder flyttades under jorden. Både av hygieniska och jordbruksekonomiska skäl har systemet med avträden i DRV fått en mycket utbredd tillämpning.

Befolkningens inkomst per capita har höjts. Provinsen är bland dem i DRV som sparat mest pengar.

Per capita sparades: 1965 20 dong
1966 47 dong
1967 60,8 dong

De amerikanska flygplanen uppfattas av befolkningen som en normal företeelse. De beväpnade kvinnobrigaderna på risfälten arbetar vidare tills de av flygplanens ljud och rörelser förstår att just de blivit utvalda som anfallsmål. Riset planteras i raka linjer efter uppspända snören. "Om amerikanerna skulle se ojämna rader skulle de tro att vi darrar." Arbetslag av ungdomar har specialiserat sig på desarmering av tidsinställda bomber. Andra arbetslag reparerar vägar och fyller bomkratrarna.

5. Angreppen mot provinsen Ha Tinh

- A. Allmän översikt av läget i provinsen
- B. Angrepp efter den 31 mars 1968
- C. Förstörelse av bevattningsanläggningar och dammar
- D. Kamp, produktion och befolkningens levnadsförhållanden

Data till denna rapport fick vi av kanslichefen i undersökningskommittén i Ha Tinh.

A. Allmän översikt av läget i provinsen

Provinsen Ha Tinh har 800 000 invånare. I öster har provinsen en kuststräcka på 130 km, i väster finns stora skogsområden med förekomst av ädelträ. Järn- och kolfyndigheter finns. Jorden är bördig. Förutsättningarna är goda för ett givande jordbruk. Den odlade arealen uppgår till 10 ha per invånare. Kusten är fiskrik. Salt utvinnes ur havsvattnet. I DRV anses provinsen ha en mellanställning mellan front och basområde. Av de 251 kommunerna har alla utsatts för svåra angrepp av vilka många har varit av ren förintelsekaraktär.

B. Angrepp efter den 31 mars 1968

Fram till den 31 mars 1968 var alla större städer och orter däribland provinshuvudstaden Ha Tinh förstörda i stor utsträckning. Genom dessa angrepp förstördes skolor, kommunalhus, vilohem, barnträdgårdar, sjukhus, kyrkor och pagoder. Sedan den "begränsade bombningen" började har angreppen fyrdubblats. I april och maj 1968 bombades tätt befolkade områden med risfält, bevattningsanläggningar, marknadsplatser och byar. Koncentrerade angrepp riktades ofta mot avgränsade områden. Väg- och flodtransporter, stigar och gator, broar och kanaler ligger under ständig artillerield och bombning. Längs varje flodstrand och i varje flodmynning fälls minor och bomber med vibrationsutlösning. Alla bryggor och färjeställen bombas.

Den 19 april 1968 fälldes 40 bomber mot färjestället Ho Do. Dessutom angreps färjlederna vid Thach Ky, Diem, Thach Trinh, Ha Vang och Chai. Dessa angrepp riktades mot skördetransporter.

Tidsinställda bomber och bomber med vibrationsutlösning fälls över skördemogna risfält och åkrar. Över kommunen Dai Loc fälldes 200 dylika bomber. Den höga vattennivån på risfälten gör det svårt att finna och desarmera dessa bomber.

De fem byarna i kommunen, Thac Ha, Thac Viet, Thac Trung, Thac Minh, Thac Hoi och Thac Thanh angreps med 1 000 sprängbomber, 650 tidsinställda bomber, 30 raketer och 20 salvor från 7:e flottans artilleri.

Den 7 maj 1968 när grupperna 7 och 8 ur arbetskollektivet i byn Duc Tho arbetade med skörden fälldes 22 tidsinställda bomber mot dem. 11 ha moget ris och 50 hus förstördes. Den 14 maj 1968 klockan 12 på dagen gjordes ett överraskningsangrepp mot skolan i Duc Tho. Av de 27 dödade var 13 barn. I kommunen Cam Than i distriktet Cam Xu Yen dödades 17 barn som lekte på skolgården när anfall utfördes.

C. Förstörelse av bevattningsanläggningar och dammar

Nätet av bevattningsanläggningar och dammar tillhör ett av huvudmålen för USA:s angrepp. 10 000-tals diken och kanaler finns genom vilka vattennivån på risfälten regleras. Från de stora dammarna och vattenreservoarerna samt via slussarna fördelas vattenmängden. Vid varje skada på det sinnrikt uppbyggda systemet hotas stora områden. Att bomba dessa anläggningar är det samma som att frånta befolkningen dess försörjningsmöjlighet.

Hårda angrepp mot de flesta skyddsvallan, dammar, pumpstationer och slussar har genomförts. Pumpstationen Dinh Cam med en vattenförsörjningskapacitet för 20 000 ha risfält har förstörts. Jordbruksproduktionen i distriktet Duc Tho, Can Loc och Thac Ha har hämmats som en följd av förstörelsen av dammen. Den stora reservoaren i Thuong Tuy med vattenförsörjningskapacitet för 2 000 ha risfält har förstörts. Slussarna vid Thuong, Trung Luong, Dong Hue, Thinh Gia och Phu Loc har förstörts. Vattenreservoarerna för distriktet Huong Khe och Huong Son har likaså förstörts. Förstörd blev likaså en damm som var under byggnad i Da Bac i distriktet Huong Khe. Vallarna som skyddar landet från översvämning från de stora floderna angrips ständigt. Svårt skadade blev skyddsvallarna vid floderna La Giang och Hoi Thong i distriktet Nghi Xuan, Nghan i distriktet Kan Loc, Dong Mon i

distriktet Thach Ha, Dai Lang i distriktet Ky Anh och Cam Thanh i distriktet Cam Xuyen. Floden La Giang ström är mycket stark. Ett genombrott av vallarna leder till katastrof. Den 4 maj 1968 förstörde 26 bomber en 100 meter lång sträcka av floden La Giangs skyddsvall. 30 människor som arbetade på vällen dödades.

När skyddsvallarna förstörs hämmas jordbruket och bostadsområden hotas av översvämning.

Angrepp riktas också direkt mot de arbetslag som utför reparationsarbeten på vallarna genom att minor och tidsinställda bomber fälls längs flodstränderna och i flodmynningarna. Även mot det vidsträckta kanal- och dikessystemet i Linh Cam fälls tidsinställda bomber samt bomber med vibrationsutlösning. Trots att de amerikanska angreppen är avsedda att genom sprängning av bevattningsanläggningar och tilltäppning av kanalsystem omöjliggöra jordbruksproduktionen i provinsen har befolkningen lyckats att genom ständiga reparationer och nyanläggningar rädda provinsen från fullständig katastrof. Ständig fara för översvämning föreligger under anfallen. För händelse av genombrott av vallarna ligger djonker och färjor fullastade med sten alltid i beredskap att snabbt föras fram och sänkas på det skadade stället. Bambuflottar, lerblock som armerats med grus och halm, jordhögar och stenar släpas oupphörligt fram till vallarna som reserv- och reparationsmaterial. Samtidigt som dammar, broar och kanaler repareras fullföljs andra projekt: En väg repareras medan en annan anläggs. Om en väg eller bro förstörs kan trafiken alltid omdirigeras. Provinsens luftvärn är koncentrerat till viktiga trafikknutpunkter.

D. Kamp, produktion och befolkningens levnadsförhållanden

Ett motto som ständigt används i provinsen är: Återuppbygg ständigt. Fienden kan inte angripa alla ställen samtidigt.

Ett annat motto: Till varje pris måste produktionen upprätthållas.

Ytterligare ett motto: Gator, vägar och kanaler måste vara farbara.

Ett tidigare talesätt i provinsen var: Fienden förstör — vi reparerar — trafiken flyter.

Numera heter det: Fienden förstör — trafiken flyter.

Ungdomslagen som reparerar dammar och vägar sjunger:

- När fienden förstört en väg har vi en annan i reserv
- När fienden förstört en bro har vi en annan i reserv
- Att övervinna översvämningar är att övervinna fienden.

Provinsen har många invånare som betraktas som hjältar; män, kvinnor och ungdomar. Utöver de anonyma prestationerna finns i varje kommun minst en arbetets hjälte, en föredömlig kvinnlig pionjär eller ett speciellt framgångsrikt arbetslag.

I den nuvarande kampen fortlever den revolutionära andan — en tradition som redan fanns i provinsen vid upproren mot fransmännen i Phan Dinh Phung vid sekelskiftet och som bland annat manifesterades i bildandet av sovjeter 1930.

I Ha Tinh, liksom i DRV:s övriga provinser som ödeläggs av USA:s krigsmakt, hålls undervisningssystemet intakt. Barnen undervisas i lerhålor bakom jordvallar som är täckta av tjockt flätade fibermattor som ger ett visst skydd mot stålkulor och splitter. Djupt under jorden ligger sjukhusen och operationsrummen. Nästan alla kooperativ, verkstäder och industrier har en kulturensemble. Teaterpjäser, sånger och dikter som återspeglar livet under krigsförhållandena framförs.

6. Angreppen mot provinsen Nghe An

A. Allmän översikt av läget i provinsen Nghe An

B. Angrepp mot provinsen efter den 31 mars 1968

C. Angrepp speciellt riktade mot de katolska distrikten i provinsen
 D. Vittnesmål

Data till denna rapport fick vi av ordföranden i undersökningskommittén i provinsen. Det kvinnliga vittnets berättelse är från 11 juni 1968.

A. Allmän översikt av läget i provinsen

Nghe An är till ytan den största provinsen i DRV. Den mäter 16 400 km² och har 1 570 000 invånare. Kusten i öster är 90 km lång och gränsen mot Laos 350. 4/5 av provinsen består av skogar och berg. I kustområdet bedrivs ett givande fiske och en lönande utvinning av salt. DRV:s största fabrik för framställning av fiskbuljongtärningar finns vid provinsens kust. Denna industri är en av de mest betydelsefulla för DRV:s proteinförsörjning. I Song Cas delta ligger största delen av provinsens jordbruk. Längs floden Lam odlas jordnötter och sockerrör. Jorden i provinsen är rik på järn. Skogsbeståndet utgöres till stor del av ädelträ — en viktig exportvara.

Provinsen har 17 distrikt, varav 9 ligger i deltaområdet och 8 i bergen. Utöver hamnstaden Vinh har provinsen 11 städer. Det finns 431 kommuner varav 40 ligger vid kusten. I 3 av provinsens distrikt lever befolkningen huvudsakligen av fiske. I övriga distrikt är befolkningen huvudsakligen sysselsatt inom jordbruket.

Nghe An har en lång litterär och revolutionär tradition. Här levde författaren Nguyen Du (1765-1820) som har skrivit det berömda diktverket Kim Van Kieu. I Nghe An är också Ho Chi Minh född. Den första bondesovjeten i Vietnam bildades 1930 i provinsen. Vid detta tillfälle tågade 6 000 människor till provinshuvudstaden Vinh. Här bör-

34 jade den 1 september 1930 den första motståndsrörelsen sin verksamhet och den första jordreformen påbörjades. Under den franska kolonialtiden var jordbruket underutvecklat. Stora arealer låg i träda. Under vinterhalvåret förekom ofta översvämningar. Under sommaren när den torra vinden från Laos blåste var torkan ofta svår.

B. Angrepp mot provinsen efter den 31 mars 1968

Även vid anfall mot denna provins utnyttjar USA:s flygvapen den torra vinden från Laos. Bränder som anläggs vid anfall sprids med vindens hjälp. Risfält och åkrar bombas med napalm och fosfor. Även dammar angrips vilket innebär ett katastrofhot under högvattensperioden. Fram till 31 mars 1968 angreps 112 skyddsvallar, vattenreservoarer och pumpstationer. 537 anfall utfördes och över 3 500 bomber fälldes. 73 angrepp företogs mot bevattningsanläggningar som var under konstruktion. Efter den 31 mars har alla dessa anläggningar angripits med en stegrad intensitet. 30 km skyddsvallar är totalförstörda. Under april och maj angreps Nghe An 1 700 gånger. Framför allt riktades angreppen mot tätbefolkade områden och försörjningsanläggningar. Det triangelformade området mellan Do Luong, Dien Chau och Vinh utsattes för 200 nattliga angrepp i april och 300 i maj. Staden Vinh som redan före den 31 mars 1968 var svårt skadad utsattes nu för rena förintelseanfall. Staden blev i april 1968 överöst med 40 000 bomber. Enbart den 17 april 1968 angreps Vinh 280 gånger med över 3 000 bomber. Staden upptar en yta av 26 km². Över varje m² har i genomsnitt fällts 70 kg bomber. Över förorten Ben Thuy fälldes 400 kg bomber per m². 16 byar i stadens omgivning angreps samtidigt. De ruiner som ännu fanns kvar i staden jämnades nu med marken. Staden Vinh med omgivning är utplånad av USA:s flyg.

Orterna kring Vinh blir systematiskt utsatta för förintelseanfall. Den 8 april klockan 22.00 när befolkningen hade gått till sängs fälldes 24 sprängbomber och splitterbomber över byarna Quang Trung och Phuc Loc. 23 människor dödades och 19 skadades svårt. Kommunen Hung Thuy med 2 115 invånare uppdelade på 387 familjer hade före den 31 mars angripits 200 gånger. Sammanlagt har mot byn fällts 30 000 stålkulebomber, 2 654 sprängbomber, 246 raketer, 30 tidsinställda bomber samt 197 granater från 7:e flottan. Den 28 april mellan

klockan 09.15 och 17.00 fälldes 18 000 stålkulebomber och 30 tidsinställda bomber. Vad som fanns kvar av bostäder efter tidigare angrepp utplånades nu helt. Tidigare fanns i kommunen 500 bostäder och lagerlokaler. Vid anfallet den 28 april dödades 55 människor och 176 oxar och bufflar.

Den 7 maj klockan 10.45 angreps 4 kooperativ i byn Dao Son i kommunen Do Luong med 40 sprängbomber, 70 tidsinställda bomber, 10 CBU-bomber och 2 raketer. 16 personer dödades och 55 skadades svårt. 100 hus förstördes eller skadades.

Den 9 maj fälldes 200 sprängbomber och tidsinställda bomber över distriktshuvudstaden Nam Dan och dess omgivning. Staden förstördes. Dessutom totalförstördes växtligheten på de omgivande fälten samt trädgårdsodlingar och skog runt staden.

Den 10 maj klockan 21.00 blev byn Truong Thanh i distriktet Hung Nguyen bombad. I den första anfallsvågen fällde 2 flygplan av typ A6A lysbomber mot byn. Omedelbart därefter fälldes tunga sprängbomber. I den andra anfallsvågen fälldes 36 splitterbomber och 250-kilos sprängbomber mitt i byn. Vid detta koncentrerade angrepp blev en del familjer helt utplånade. Varje familj förlorade någon medlem. Sammanlagt dödades 52 människor, därav 34 barn.

29 maj klockan 22.30 angreps kommunen Nam Dan. Byn har 3 jordbrukskooperativ. I byn bor 2 667 människor (641 familjer). Invånarna sov när angreppet började. 2 flygplan fällde 2 CBU-bomber över byn Trung Hoa. Planen återvände omedelbart efter detta anfall och sköt 6 raketer mot byns centrum. Byn led svåra förluster. 14 åldringar, 14 kvinnor och 22 barn dödades. Därutöver skadades svårt 40 barn. 122 hus brändes ner. 82 oxar, bufflar och svin massakrerades.

Utöver de talrika angreppen mot byar och städer sker också angrepp mot skolor och barnträdgårdar. Den 3 april fälldes 20 sprängbomber mot lågstadieskolan i Than Hoa i kommunen Dong Son. 14 personer dödades och 36 skadades svårt. Skolan totalförstördes. 155 hus skadades eller totalförstördes i skolans omgivning.

Den 10 maj klockan 09.00 fälldes 36 sprängbomber mot lågstadieskolan i byn Hung Long i distriktet Hung Nguyen. 30 personer dödades. 9 skadades svårt. Skolan totalförstördes.

Den 23 maj klockan 07.00 fällde 2 plan av typ A4 6 sprängbomber och splitterbomber över byn Van Loc i distriktet Nam Dan. Byn hade 1 446 invånare (304 familjer). I den första anfallsvågen fälldes CBU-bomber. 237 hus, däribland låg- och mellanstadieskolan samt barnträdgården förstördes. Bland de dödade var 11 skolbarn.

C. Angrepp speciellt riktade mot de katolska distrikten i provinsen.

Katolicismen är starkt representerad i provinsen Nghe An. Även mot de katolska områdena har mycket koncentrerade anfall riktats. Före den 31 mars var angreppen mot de katolska områdena begränsade. Därefter har anfallen bedrivits med samma intensitet som mot övriga mål söder om den 20:e breddgraden.

Den 4 april klockan 09.00 bombades kyrkan i Ngog Lien i kommunen Nghi Loc. Kyrkan störtade samman varvid 10 människor omkom.

Den 30 april bombades kyrkan i Yen Nghia i den katolska byn Bui Chu.

Den 11 maj klockan 14.00 bombades orten Xa Doay, katolicismens centrum i Nghe An.

Den 14 maj klockan 19.30 bombades det stora katolska seminariet i Xa Doay samt dess omgivningar. 6 flygplan besköt byggnader och fält med raketer och automatkanoner. 4 seminariebyggnader förstördes. Bland de döda befann sig två barn under 10 år.

Den 17 maj klockan 11.30 bombade 6 flygplan nunneseminariet Amante de la Croix i Xa Doay. Seminariets rektor, vice biskopen Nguyen Dinh Khiem och 14 nunnor dödades. Kapellet, nunnornas bostäder och gästhuset förstördes. 1,2 ton tröskat ris brändes upp. 40 hus

runt seminariet brändes ner.

Natten till den 18 maj bombades den katolska kommunen Trung Hau. 6 personer dödades och 4 skadades svårt.

Den 23 maj klockan 22.00 angreps åter Xa Doay. Samma dag klockan 19.00 fälldes 6 sprängbomber över byn Van Loc i kommunen Nam Loc i distriktet Nam Dan. I denna by bodde 304 katolska familjer (1 446 invånare). När befolkningen flydde till skyddsrummen angreps de med CBU-bomber. 36 personer dödades varav 17 barn. 23 skadades svårt varav 2 barn. 237 hus brändes ner, däribland låg- och mellanstadieskolan, en barnträdgård samt en medicinsk hjälpstation med förlossningsrum. Ett stort antal husdjur dödades.

Den 25 maj klockan 19.00 angreps kommunen Cua Tien. Vid detta anfall användes för första gången en ny bombtyp som fälldes tillsammans med de redan tidigare använda stålkulebomberna. Den nya bomben är av en apelsins storlek. Färgen är orange. Liksom de tidigare använda stålkulebomberna innehåller den nya bomben en mängd små kulor som sprids när bomben träffar marken och exploderar. Den nya bomben är dock försedd med en roterande mekanism som ger stålkulorna större genomslagskraft och dessutom bringar kulorna i rotation. Dessa nya bomber har en mycket stor skadeverkan mot människor och djur men i likhet med övriga stålkulebomber skadar de inte byggnader. Vid anfallet mot Cua Tien dödades 12 och skadades svårt 32 människor.

Den 26 maj på kvällen sköts 10 stora raketer mot tornet på den största kyrkan i kommunen Cua Tien.

Den 31 maj bombades Cua Tiens klostershukhus.

Endast några få exempel på angrepp mot katolska områden har angetts här. Av de dokument vi tagit del av har vi sett att det under april och maj nästan inte gått en dag utan att angrepp riktats mot de katolska områdena. Det må vara en förhoppning från den amerikanska krigsledningens sida att angreppen mot de katolska områdena skall skapa defaitism bland befolkningen. Detta har inte uppnåtts. Snarast har motsatsen skett. Man påpekar allmänt den cynism president Johnson gjort sig skyldig till när han avslutade sitt tal om »begränsade bombningar» med en bön till gud.

D. Vittnesmål

Den 29 maj klockan 22.30 angrep amerikanska flygvapnet byn Quin Chin i provinsen Nghe An. Byn hade 2 267 invånare fördelade på 641 familjer. Befolkningen hade redan gått till sängs när angreppet inleddes.

I den första anfallsvågen fällde planen sprängbomber, i den andra CBU-bomber över befolkningen som flydde till skyddsrummen. I den tredje vågen fälldes splitterbomber och raketer.

Vid denna serie av angrepp dödades 63 människor och sårades svårt 125. Ett stort antal bufflar, oxar och andra husdjur omkom. De flesta bostäderna förstördes.

En överlevande från detta angrepp, fru Do Thi Can gav oss sitt personliga vittnesmål. Fru Do Thi Can hade tre av sina överlevande barn med sig. En 17 månaders flicka, en 4-årig pojke samt en flicka på 6 år. Den 6-åriga flickan var svårt skadad, 4 kulor från en stålkulebomb hade trängt in i huvudet.

Kulorna hade avlägsnats genom operativt ingrepp. Flickans hälsotillstånd verkade efter omständigheterna rätt gott. Även den 4-åriga pojken hade bandage, han hade fått en del köttår.

Vi träffade fru Do Thi Can den 11 juni, tolv dagar efter angreppet.

Fru Do Thi Cans berättelse:

— Jag är 31 år gammal. Jag är lärarinna. Jag undervisar på lågstadiet i skolan i Quy Chin. Min man, Binh Van Giang, var lärare i mellanstadiet. Min svärfar, min man och min äldsta son dödades under bombangreppet. Min son var just fyllda 8 år.

— I vår by lever och bor vi tätt inpå varandra. Hus bredvid hus. Folket hade just återvänt från fälten. Det är skördetid, alla var trötta, de flesta hade lagt sig. Det var den 29:e maj på kvällen. 20 minuter över 10 kom min man hem, han hade skolbarnens skrivhäften med sig hem, de skulle rättas före sjätte klassens slutexamen. Barnen och farfar låg och sov. Hos mig var fru Lam, hon bodde hos oss; vikarierade åt mig. Jag var sjuk. Jag hade haft ett missfall. Det hände vid förra angreppet mot byn. Vår by har haft 4 angrepp.

— Halv elva kom alarmeret, i samma ögonblick var flygplanen över oss. Min man skrek CBU-bomber — fort — barnen ner i skyddsrummet.

— Fru Lam tog 4-åringen, min man den äldsta, jag hade babyn. Den 6-åriga flickan sov med farfar på hans sovbänk. Vi har alltid varit försiktiga — beredda på angrepp.

— Min man bar pojken till skyddsrummet. Jag hörde honom skrika: Jag är sårad. O, himmel. Jag dör. Jag ropade efter honom. Allt brann. Hela huset brann. Jag tänkte: Jag måste hämta flickan innan planen återvänder. Jag ser barnet bredvid farfar. Hon är täckt med blod. Hela huvudet fullt med blod. Jag tänker: Hon är död. Jag ropar högt, farfar. Han svarar inte. Jag tror: De är båda döda. Jag springer. Jag letar efter mina andra barn.

Här vänder sig fru Do Thi Can till flickan, "Jag lämnade dig inte ensam. Jag trodde du var död".

Fru Do Thi Can fortsätter:

— Elden var så het. Jag sprang ut. Jag såg människorna rädda, sårade. Även små barn från första och andra klass hjälpte till.

— Vid ingången till vårt skyddsrum fann jag min man, min pojke, båda var döda. Bredvid låg fru Lam svårt sårad. Fru Lams man hade redan dödats förra året, han träffades av stålkulebomber när han arbetade på fältet.

— Av vår grannfamilj finns bara en kvar, en flicka på en månad, svårt sårad, hon är blind nu.

— På en sekund kom sorgen över vår by.

I vår by är den största delen av befolkningen katoliker. De som flytt till kyrkan, för att söka skydd, var alla döda eller sårade. Onkel Hua, hans far och båda hans döttrar låg döda i kyrkan. I min klass dödades tre barn.

— 6 stålkulebomber exploderade över vårt hus. I vår sovbänk fanns många hål. Min dotter hade 4 kulor i huvudet. Hon togs genast till hjälpstationen. Kulorna opererades bort. Hon har fortfarande ont. Hon tappade en hel del blod. Hon längtar efter farfar. Han tog hand om barnen, skötte hushållet, så jag skulle kunna undervisa och studera.

— Vi hade trott och hoppats att "begränsad bombning" skulle betyda en lättnad. Vi vet bättre nu. Allt har enbart mångfalt förstärkts.

— De hoppas kunna bryta vår motståndskraft, vårt hat blir allt djupare.

— Jag måste ensam försörja mina tre barn nu. Men jag vet att jag har folket och partiet som stöder mig. Jag kommer att fortsätta mitt arbete så att jag kan hämnas min son, min man. Jag kommer att skriva en dagbok om vad som hände, så att mina barn senare kan läsa vad som hände med deras farfar, far och bror. Jag kommer att förstora fotografierna av min man, min son och farfar, hänga dem på väggen, så att vi alltid kommer att minnas dem, mördade av imperialisterna.

— I nio år var vi gifta. En månad efter bröllopet var jag gravid. Vårt första barn föddes den

19:e maj 1960 på Onkel Hos födelsedag. (Ho Chi Min's födelsedag.)

— Min sons namn var Binh Phi Hong. Han var snabb och duktig. Intelligent och matematikbegåvad. Han hade just klarat andra klass. Han var händig med verktyg. Av lera kunde han forma en banan eller en grapefrukt.

— Han läste gärna illustrerade tidningar. Dagen före angreppet frågade han om vi inte kunde äta kladdris. Det smakar så gott. Förra året lekte han mycket, det här året började han bli stor. Han hjälpte bönderna att gräva upp potatisen. Han hjälpte till hemma med matlagning. Han åt så gärna potatis. Sista dagen åt han bara potatis. Han hade en liten trädgård bakom vårt hus. Där planterade han kål och meloner. Spenat hade han just hämtat från kooperativet för att odla på ett eget litet fält.

— Han tyckte om gymnastik. Han gymnastiserade ofta med farbröderna och pionjärerna. Han hade bara kortbyxor på sig när han dog. Jag hade så gärna klätt honom fin till begravningen, men allt brann upp. Jag begravde honom i kortbyxor.

— Min man var 34 år. Han var en bra lärare. Han var partimedlem. Han läste mycket, framför allt naturvetenskaplig litteratur. Han hade ett bibliotek på 600 böcker, en del räddades av våra grannar. Han gjorde sin skola till en mönsterskola. Mottog delegationer. Han älskade sin hustru och sina barn.

— Tala om för världen: Mitt folk och min familj har trampats ner av USA. Jag vet att jag står inför en svår uppgift. Jag måste försörja och uppfostra mina barn. Men jag vet att jag kan klara det. Jag kommer att arbeta vidare som lärare, det yrke som blivit mig anförtrott. Jag går just nu på en fortbildningskurs, efter min examen ska jag delta i en lärarkonferens. Jag måste också förbereda det nya skolåret.

Skolan måste åter byggas upp. Vi behöver nya skyddsrum, bättre löpgravar. Allt i byn är förstört eller svårt skadat. Men jag kan försäkra er att jag kommer att göra allt som står i min makt för att visa mig duglig som mor, lärarinna och aktivist.

7. Kompletterande uppgifter till rapporten om USA:s angrepp mot DRV från den 1 till den 15 juni 1968.

Angreppen från USA:s flygvapen och 7:e flotta intensifierades under denna period mot provinserna Quang Binh, Ha Tinh och Nghe An samt området Vinh Linh. Genomsnittligen utfördes under maj 1968 dagligen 152 angrepp och under första hälften av juni 170 angrepp.

VINH LINH perioden 1-15 juni.

700 flygangrepp riktades mot distriktshuvudstaden Ho Xa, som redan tidigare totalförstörts, och 13 byar.

Den 13 juni angrep 8 formeringar av B 52:or vid 6 tillfällen de tre byarna Vinh Son, Vinh Truong och Vinh Giang. 700 ton bomber fälldes över byarna samt de intilliggande risfälten.

Byn Vinh 0 och ytterligare 6 byar i den demilitariserade zonen på floden Ben Hais norra strand utsattes för bombangrepp. Förintelsen i detta område var redan total.

Under perioden avfyra det långskjutande artilleriet söder om 17:e breddgraden över 10 000 granater. Från 7:e flottans artilleri avfyrades över 20 000 granater.

QUANG BINH perioden 1-15 juni

Över 800 angrepp företogs mot 6 distrikt i provinsen och mot provinshuvudstaden Dong Hoi. Provinshuvudstaden är redan tidigare helt sönderbombad. Vid angreppen har över 5 000 sprängbomber, närmare 1 000 tidsinställda bomber, cirka 200 CBU-bomber (innehållande tillsammans 120 000 stålkulebomber) och talrika raketer och projektiler från fartygsartilleriet

använts. Enbart från den 1 till den 5 juni utfördes 327 angrepp mot provinsen. Därvid fälldes sprängbomber av olika storlek, 94 CBU-bomber (innehållande 60 000 stålkulebomber) och 235 tidsinställda bomber.

Den 9 juni utfördes 111 flyganfall varvid 394 sprängbomber, 188 tidsinställda bomber och 60 CBU-bomber (innehållande 36 000 stålkulebomber) fälldes.

HA TINH perioden 1-15 juni

500 angrepp företogs mot 400 orter. Vid anfallen fälldes över 100 CBU-bomber samt ett mycket stort, icke angivet, antal raketer.

Enbart mot byn Nhan Loc fälldes den 10 juni klockan 05.00 5 CBU-bomber. 23 personer dödades och 44 skadades svårt.

NGHE AN perioden 1-15 juni

600 angrepp utfördes mot 300 orter. Provinshuvudstaden Vinh, som redan tidigare jämnats med marken, bombades åter.

Under anfallen användes 8 000 sprängbomber av olika storlek, över 100 CBU-bomber samt talrika raketer.

Under 8 dagar företogs 18 angrepp mot staden Vinh och mot den omkringliggande landsbygden. Den 12 juni angreps byarna Dai Thang, Than Cong och Hung Loi 22 gånger. Vid anfallen användes 116 tidsinställda bomber och 300 raketer.

Anfall mot arbetande bönder har koncentrerats till denna period när skörden bärgas. De talrika tidsinställda bomberna som fälls över risfält och åkrar försvårar i hög grad böndernas arbete.

7:e flottans fartyg avfyra mellan den 1 och 15 juni 30 000 granater mot 165 orter i de tre sydligaste provinserna i DRV och området Vinh Linh.

Rekognoseringsflyg norr om 20:e breddgraden under perioden 1-15 juni 1968

Med undantag för provinserna Cao Bang och Ha Giang observerades rekognoseringsflyg över alla DRV:s provinser norr om den 20:e breddgraden. Hanoi blev överflugoet 8 gånger och Haipong 11 gånger.

Under perioden 1 till 15 juni sköts 23 amerikanska flygplan ner.

8. Sammanfattning

Av de i rapporten återgivna uppgifterna framgår att USA:s angrepp mot DRV efter den 31 mars har fördubblats med avseende på antalet flyg- och artilleriangrepp. Styrkan i angreppen mot provinserna Quang Binh, Ha Tinh och Nghe An samt området Vinh Linh har fördubblats.

Dessa angrepp är av förintelsekaraktär. De är i sin utsträckning och till sin avsikt att beteckna som folkmord.

Angreppen riktas mot de människor som arbetar och bor i provinserna.

Angreppen riktas mot bostäder, sociala och kulturella inrättningar samt till största delen mot befolkningens husdjur och jordbruksproduktion.

Angreppen syftar till att utsläcka befolkningens ekonomiska, sociala och kulturella liv.

Vid våra resor genom DRV kunde vi konstatera att angrepp från USA:s flyg och flotta i första hand riktas mot bostäder, marknadsplatser, skolor, sjukhus, kooperativ, risfält, bevattningsanläggningar, fiskefartyg etc.

Redan före den 31 mars förstördes de flesta murade byggnader i DRV:s orter, även ovanför

den 20:e breddgraden. Undantagna är Hanoi och Haipong vars centrala delar dock är svårt skadade. Efter den 31 mars 1968 har så gott som all bebyggelse i området söder om den 20:e breddgraden totalförstörts.

De murade byggnaderna i DRV uppfördes till största delen mellan 1954 och 1964. I de sönderslagna, utbrända och urblåsta husen i städer och byar kan man ofta på de resterande dörrposterna läsa byggnadsåret. Angreppen från USA:s flyg och flotta riktas mot den vietnamesiska socialismens framsteg.

Ständigt såg vi förstörda skolor, kommunalhus, vilohem, arbetarkvarter, sjukhus, barnträdgårdar, spädbarnshem, verkstäder och industrier som uppförts under uppbyggnadsåren fram till USA:s angrepp 1964.

Trots förstörelsen och terrorn fick vi överallt bevis för att den decentraliserade produktionen fortlöper, att produktionsplanen till största delen uppfylls och framför allt att befolkningens motståndsvilja är obruten.

Under de år USA:s angrepp pågått har stora framgångar gjorts inom undervisningsväsendet och folkhälsovården. Utvecklingen av det kulturella livet i de mest avlägsna byarna, i de underjordiska fabrikerna och i jordhålorna vid fronten är tillsammans med den militanta uppslutningen bakom motståndskampen ett övertygande svar på de destruktiva angreppen.

Vid vårt arbete i DRV hade vi mycket stor hjälp av representanter för olika undersökningskommittéer i orter i de utsatta provinserna samt av centralkommissionen för undersökning av USA:s krigsförbrytelser i Vietnam. Värdefull hjälp gav oss också vår tolk Le Dang Doanh.

Gunilla Palmstierna Peter Weiss